

Hjemme hos Ottar

av Espen G. Bakke

Ottar Stensbøl er modellflynorges grand old man par excellence. Hva har gjort at han har kommet dit og fortjener tittelen? Mange tenker på Ottar som Mr. Cirrus. Det kommer av at han var initiativtakeren ved stiftelsen av Cirrus RC Seilflyklubb og mange års foregangsarbeid for klubben i årene som fulgte.

Når du besøker Ottar får du fortsatt følelsen av at du er hos en modellflyger. Praten kommer fort innom temaet og forskjellige ting, bilder osv. avslører at her bor en mann med hjerte for modellfly.

Historisk

Det er mulig litt svulstig å bruke historisk i denne sammenhengen, men Ottar har i alle fall mange historier å berette. Og han husker godt. Kanskje takket være at han førte dagbøker og gjorde notater ofte og

detaljert. Husker du f.eks.

Ottar er født 10. juni 1930 og har dermed mer enn 85 års fartstid. Allerede under krigen begynte Ottar å eksperimentere med selvbygde seilfly.

vingespenn og vekt på den modellen du fløy for 40 år siden? Det gjør Ottar. Og ikke nok med det, han husker mange opplevelser han hadde med flyet, hvem som designet det og ulike utfordringer han hadde da det ble bygget. Ja for slik var det. Flyene ble bygget. Fra byggesett, men oftest fra egne eller innkjøpte

tegninger der

utgangspunktet var en haug med «ved» som møysommelig ble bearbeidet til å bli en grasiøs fugl.

Og fuglene ble godt vedlikeholdt hos Ottar. Mange av dem lever fortsatt og har sitt rede i boden. Det er dessverre slik at flyene «hviler» i boden. Ottar er ikke så bevegelig som før og kan i mindre grad enn tidligere dyrke sin livslange hobby. Det blir gjerne et el-helikopter fra sofaen hjemme i stua i Nittedal.

Tidlige år

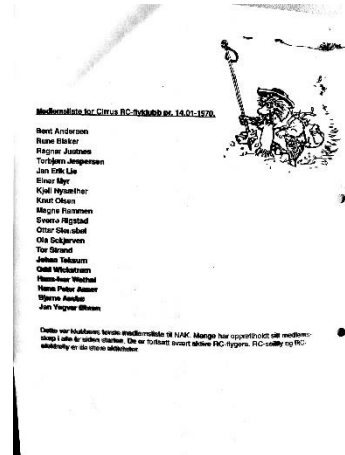
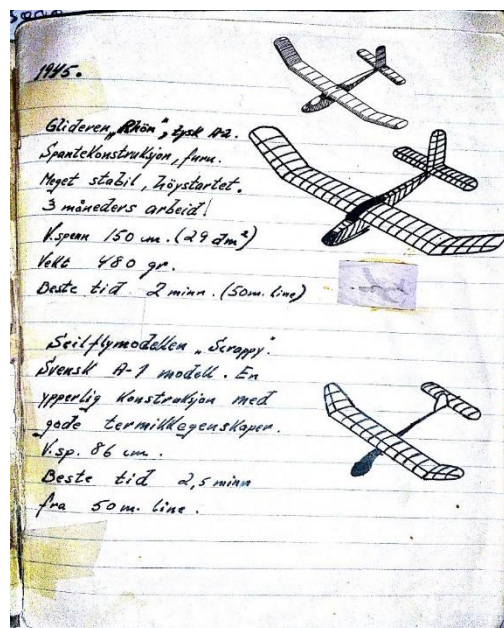
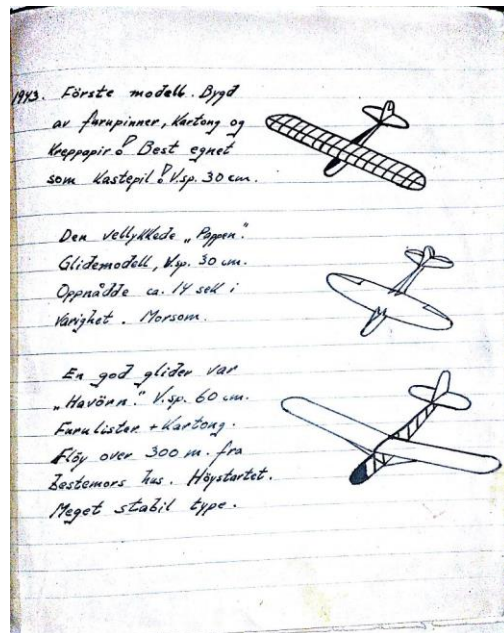
Allerede fra unge år var Ottar lidenskapelig opptatt av fly.

Det begynte med egne konstruksjoner basert på utenlandsk litteratur og egenproduserte materialer. Furulister høvlet ned til riktig dimensjon og trukket med kartong og kreppapir. Kanskje en trang fødsel, men utrolig lærerik og muligens en forutsetning for den livslange lidenskapen.

Organisering

Som militær, har Ottar organisering i blodet. Han var tidlig medlem i Vingtor og dannet en seilflygruppe i klubben. Med tiden ble gruppen så dominerende at en egen klubb ble nødvendig. Cirrus RC Flyklubb så dagens lys og ble stiftet i 1969.

Klubbens første medlemsliste inneholdt ikke mindre enn 19 navn. Mange er fortsatt medlem, nesten 50 år senere.

Idrettslaget

Ottar er en idrettsmann og et friluftsmenneske. Det fikk også følger for klubben.

Allerede i 1969-sesongen ble det arrangert 6 stevner. Antallet stevner var stadig økende.

Heldigvis er Ottars arv vel ivaretatt. Cirrus arrangerer i 2017-sesongen så mange som 14 stevner. Deriblant ett NM og ett Nordisk mesterskap. Cirrus arrangerte tidenes første Nordiske Mesterskap for RC Seilfly allerede i 1972

I et dokument fra klubbens første tid, skriver Ottar om klubbens profil og formål. Han skriver bl.a. at det skal arbeides for popularisering av RC-seilflysporten. Dette er et arbeid som aldri tar slutt og som den dag i dag er meget aktuelt.

Informasjon

Informasjonsarbeid var tydelig en foretrukket strategi for å rekruttere nye medlemmer til sporten.

I referater fra de første stevnene er de fleste deltakerne kjent for mange av Cirrus' nåværende medlemmer.

I referatet fra et stevne på Grini-jordene den 12. oktober 1969 skriver Ottar med sterk innlevelse om forholdene, deltakerne og modellene. Resultatlistene inneholdt selvsagt deltakerens navn, men også hvilke modeller og hvilke radioer som ble brukt. Amigo III ser ut til å være den foretrukne modellen, mens Varioprop var foretrukket radio. Alt dette er sakset fra Cirrus Nytt nr. 4 på ikke mindre enn 10 tettskrevne A-4 sider. «Magasinet» inneholdt reklame for viktige leverandører og nytt fra NAK. Nesten som dagens Modellflyinformasjon.

Også i de tidlige RC-dagene var sikkerhet og forsikring et tema. Ottar skriver et lengre innlegg om ansvarsforsikring i Cirrus Nytt nr. 2, 2. årgang. Mye er forandret som du vet, men enkelte ting er uforanderlige.

Pelleleiren

Et viktig bidrag til etableringen av RC-seilflymiljøet i Norge kom gjennom Pelleleiren.

År etter år fra 1972 samlet den store og små til formelt og uformelt samvær på Pellestova. Den gang var denne typen arrangementer en «happening» for hele familien. Koner og barn var med og hadde sin egen «leir». Dog uten flyging som hovedaktivitet. Det er selvsagt at dette også ga nye rekrutter til sporten.

I den første rapporten fra Pelle-leiren er det listet nesten 80 piloter pluss 31 koner og 39 barn. Det blir 150 personer totalt. Det er ikke annet enn imponerende!

Ikke alle piloter, men like fullt en del av miljøet. Det kom deltakere fra nær og fjern.

I 1972 gikk det første Nordiske mesterskapet for F3B av stabelen. Vinneren ble Hans Peter Aaser fra Cirrus.

Dette viser Ottars betydelige drivkraft i utviklingen av RC seilflymiljøet i Norge spesielt. Men han hadde også betydning internasjonalt. Som sterk pådriver for utvikling av konkurranseklassene, har vi mye å takke Ottar for.

Pelleleiren samlet deltakere hovedsakelig fra de tre nordiske landene, men det kom også besøk fra Tyskland, USA og Island.

Dale Willoughby fra USA var kanskje den mest eksotiske deltakeren. Han har som Ottar vært en pådriver for sporten i sitt hjemland og satte mange rekorder.

Du kan finne mer om ham her:
<https://www.modelaircraft.org/files/WilloughbyDale.pdf>.

Dale ble foreslått til AMA Hall of Fame av Norsk Aeroklubb. Jeg gjetter at Ottar hadde en finger med i spillet her.

Pelleleiren holdt frem til 80-tallet. Det var vanskelig å få nye krefter til å drive leiren videre og Ottar følte at nok var nok.

Men han ga seg likevel ikke som modellflyger og foreningsmann. Han deltok aktivt i Cirrus frem til 2005. Helt passiv har han ikke blitt. Han kom på Cirrus' julebord i 2016, så litt aktiv er han fortsatt, men flygingen er nå begrenset til helikopter fløyen fra sofaen.

Ottar er Cirrus' eneste æresmedlem. Det er vel fortjent.

I Ottar har modellflynorge hatt en unik drivkraft og genuint engasjert inspirator for gamle og nye utøvere. For å sikre sporene har han

til like skrevet Modellflyhåndboken. Den utkom i 1971 og har vært fast inventar i mange hobbyrom siden det. Jeg har selv hatt stor glede av boken. Den har gitt meg tips og bedre forståelse for RC modellfly. Jeg tipper at jeg ikke er alene om det.

Og det stopper ikke med den ene boken. Ottar skrev boken Modellfly, for NKI-forlaget i 1981. En ny og revidert og utvidet versjon skrev han for NAK i 1992.

Han skrev kapittelet om modellfly i boken Tiden Flyr i 2009. Han skrev modellflyspalten i bladet Flynytt i 27 år og hadde mange ganger innlegg i engelske og amerikanske modellflyblad. Ottar var ofte på besøk hos klubber, skoler og grupper for å demonstrere og veilede.

I fjor kjøpte en venn av meg et av Ottars design, Lynet fra en av Ottars nevøer. I kjent stil, var også den godt dokumentert.

For sin omfattende virksomhet har Ottar fått en rekke utmerkelser:

- Frank Ehling Diploma fra FAI i 2008
- Paul Tissandier Diploma fra FAI i 1991
- NAK's hedertegn i sølv i 1991
- Cirrus gullmedalje

Som konkurranseflyger var Ottar i toppsiktet på hang. Han har flere norske mesterskap og ble Nordisk mester 1973.

Takk for praten Ottar.